

Összefogással a szakma jövőjéért – a Magyar Mérnöki Kamara Erdészeti és Faipari Szakosztályának konferenciája

Dr. Bejő László

Folytatás a 3. oldalról.

Az első előadást Babos Rezső faanyagvédelmi szakértő tartotta, aki rengeteg tényadattal, és talán még több humorral fűszerezve mutatta be a faanyagvédelmi szakértői jogosultság sok ellentmondással, sőt helyenként abszurdításokkal terhelt történetét. Rámutatott arra a fejetlenségre, ami jelenleg ezen a szakterületen a területi kamaráknál uralkodik, ahol ugyanarra a kérdésre az egyes régiókban teljesen eltérő választ lehet kapni. Konklúzióként hangsúlyozta: „látjuk, hogy van min gondolkodni”.

A következő előadásban Tőke Tünde okleveles faipari mérnök, a Magyar Képzésszervezők Szövetségének elnöke közel 20 éves építőiparban szerzett tapasztalatai alapján, saját területén hasonló problémákról számolt be. Bevezetésképpen először a különböző könnyűszerkezetes és faházak szépségéről, előnyeiről beszélt röviden, majd számos gyakorlati illusztrációval mutatta be, miért fontos, hogy a fával történő építés során a faiparhoz értő szakemberek, mérnökök megkapják az őket megillető helyet az építőiparban. Felvetette emellett, hogy a faipari mérnökök rendelkeznek a megfelelő kompetenciákkal, hogy felelős építési területeken és az energetikai területen is szerezhessenek jogosultságokat. Véleménye szerint a faipari mérnök és szakértő társadalom elegendő erőt képvisel akár egy önálló tagozat alapításához is.

Dr. Bakó Tibor okleveles faipari mérnök és építőmérnök, faanyagvédelmi szakértő, a Pécsi Tudományegyetem docense szintén áttekintette a faipari terület történelmét a kamarán belül, és ezzel kapcsolatban valamivel visszafogottabb véleményeket fogalmazott meg, arra bátorítva, hogy vizsgáljuk meg, mit vagyunk képesek felvállalni, mekkora erőt képviselünk, és reális célokat próbáljunk megfogalmazni a jogosultságokkal és a kamarán belüli hovatartozásunkkal kapcsolatban.

A Faipari Mérnöki Kar három előadója közül elsőként Dr. Bejő László egyetemi docens, oktatási dékánhelyettes vette magához a szót, röviden

ismertette a faipari mérnökképzés különösen az utóbbi két évtizedben eléggé hányatott történelmét. Mint elmondta, bár a képzés sok átalakuláson ment keresztül, az alapvető kompetenciaterületek nem változtak. Azt sem rejtette véka alá, hogy a jelenlegi, kényszerűen kétféle rendszerben sajnos az oktatók a legjobb erőfeszítéseikkel sem képesek olyan mélységben oktatni az ismereteket, mint a korábbi ötéves képzés folyamán, de mindent elkövetnek, hogy a hallgatók minőségi oktatást kapjanak, és a megfelelő ismeretekkel felvértezve hagyják el az iskolapadot. Felajánlotta a kar segítségét a jövőbeni jogosultságokhoz szükséges képzések megszervezésében (akár Sopronon kívül is), végül pedig némi önkritikával rámutatott, hogy az egyetem az utóbbi időszakban nem figyelt kellőképpen a kamarai jogosultságok kérdésére, és nem is képviseltette magát ott megfelelő súllyal. Ugyanakkor reményének adott hangot, hogy a kar a jövőben fontos szerepet játszhat a megfelelő képviselőhöz szükséges „kritikus tömeg” biztosításában, buzdítva oktatótársait a belépési nyilatkozat kitöltésére.

A délelőtti utolsó előadójaként Dr. Hantos Zoltán, az Építéstan Intézet munkatársa a faipar és a szerkezettervezés viszonyáról fogalmazott meg gondolatokat. Itt először rámutatott a faanyag azokra az előnyös tulajdonságaira, amelyek miatt a jövőben várhatóan egyre fontosabb szerepet fog kapni az építőiparban, majd részletesen elemezte azokat az ismereteket, amelyek hiányában a fával építést nem lehet jól végezni – és amelyeket komplex módon csak a Faipari Mérnöki Karon lehet elsajátítani. Előadása végén konkrét javaslatokat is megfogalmazott arra nézve, hogy a fával építés egyes területein a faipari mérnököknek – diplomájuk alapján, illetve esetleges kiegészítő tanulmányok után – milyen jogosultságokat lehetne, kellene biztosítani.

Az ebédet követően a délutáni program az utolsó előadó, Markó Gábor, a Fa- és Papíripari Technológiák Intézet tanársegédjének előadásával indult, aki

oktatói és gyakorlati tapasztalataiból egyaránt merítve felsorolt számos olyan területet, ahol a megfelelő, fával kapcsolatos szakértelem hiánya a jelenleg más végzettségűek kezében levő, vagy éppen gazdátlan területeken komoly problémákat okozhat. Rámutatott, hogy ez nem csak a teherhordó szerkezeteknél, de egyéb fatermékek esetében is súlyos, akár életveszélyes következményekkel járhat. Áttekintette a még érvényben levő, de ki nem adható szakértői jogosultságokat, és konkrét javaslatot fogalmazott meg arra, hogy ezek kismértékű átalakításával, tartalommal való megtöltésével hogyan lehetne ezeket a területeket tervezői és szakértői jogosultságokkal lefedni, és egyben a faipari mérnököknek megfelelő perspektívát adni a mérnöki kamarán belül. Előadása végén Tőke Tündétől függetlenül, de az ő véleményével egybehangzóan a faipari mérnökök potenciális szerepét hangsúlyozta a műszaki ellenőri és műszaki vezetői jogosultságok terén.

Az előadásokat követően a jelenlevők élénk és nagyon építő hozzászólásokkal, szakmai eszmecserevel egészítették ki és helyesbítették az elhangzottakat. A teljesség igénye nélkül az elhangzottak között szerepelt például a nem faipari végzettségű szakértők helyzete a faanyagvédelmi szakértői munkákban, a mérnöki kamarai és az igazságügyi szakértői tevékenység kapcsolata, a történelmi fa nyílászárókkal kapcsolatos szakértelem szükségessége, de például etikai kérdések is felmerültek. Élénk vita alakult ki a felelős műszaki vezető és műszaki ellenőr jogosultságok körül is. Többen rámutattak arra is, hogy a kamarai jogosultságok önmagában keveset érnek,

Dr. Dobó István, MMK Agrártagozat elnökhelyettes és Dr. Véha Antal, MMK Agrártagozat elnök
(fotó: Tóth János - Fatáj)

ha nem jelenik meg mögötte az a jogszabályi háttér, amely szükségessé teszi az ilyen szakértők munkáját.

A faipari szekció délutáni programjának lezárása és rövid szünet után azok a résztvevők, akiknek nem kellett távozniuk, még jó másfél óráig kemény vitát folytattak a kritikus kérdésekről. Ennek a vitának a végeredményeképpen az alábbi pontokban sikerült megállapodni a jelenlevőknek:

- Az elhangzott vélemények, a pillanatnyi jogszabályi háttér és a faipari mérnökök kompetenciáinak figyelembe vételével kerül majd megfogalmazásra az a végleges, részletes indoklást is tartalmazó javaslat, amelyet a Mérnöki Kamara elnöksége felé betervez az Erdészeti és Faipari Szakosztály a faipari területen megszerezhető jogosultságokkal kapcsolatban. Az elnökséggel a tárgyalásokat Dr. Dobó István, Dr. Németh László és Tőke Tünde folytatja, azonban az előkészítő munkában a szakma és a Faipari Mérnöki Kar több képviselője is részt vesz majd.
- Az ágazati hovatartozás tekintetében egyelőre a faipari terület továbbra is az Agrár Tagozat Erdészeti és Faipari Szakosztályának részeként fog fellépni, és közösen érvényesíteni az érdekeket, azonban szeretné elérni, hogy a kamara elismerje a faipari mérnökök erős műszaki hátterét, és a műszaki mérnököknél megszokott bánásmódot és elbírálást tanúsítsa a faipari területen. Az Agrár Tagozat vezetői úgy nyilatkoztak, hogy amennyiben a faipari területen sikerül kiharcolni a szakértői és tervezői jogosultságokat, és megfelelő taglétszámot felvonultatni a terület mögött, akkor nincs akadálya, hogy a faiparosok önálló szekciót alapítsanak. Hosszabb távon nem titkolt cél, hogy a faipar váljon az Agrár Tagozat legütőképesebb területévé, és ennek megfelelően a tagozaton belül megfelelő súlyú képviselést kapjon.

Jelenleg folyik annak a részletes javaslatnak az előkészítése, amelyet a tagozat a Mérnöki Kamara vezetésének kíván benyújtani. Reményeink szerint a faipari mérnökök hamarosan több, valódi tartalommal bíró jogosultságot is megszerezhetnek majd, és méltó szerepet kapnak a Mérnöki Kamarán belül. Addig is bátorítunk mindenkit a Mérnöki Kamarába való belépésre, mivel a megfelelő taglétszám szintén feltétele annak, hogy jelentős képviselettel rendelkezünk az Agrár Tagozaton és a kamarán belül.